

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2598/2024
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Весне Мاستиловић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Петар М. Здравковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 277/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 277/23 од 26.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 277/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 129/2022 од 28.09.2022. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреда угледа и части исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 47.800,00 динара.

Виши суд у Зајечару је, пресудом Гж 277/23 од 26.10.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Зајечару П 129/2022 од 28.09.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части, а на основу чињенице да је тужени правноснажном пресудом Основног суда у Зајечару К 95/2021 од 13.05.2021. године, оглашен кривим да је на штету тужиоца извршио кривично дело увреде из члана 170. став 1. Кривичног законика. Побижана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права, а ревизијом ревидент не указује на разлоге због којих посебна ревизија може да се изјави, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за посебну ревизију на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона.

Тужбу ради накнаде имовинске штете тужилац је поднела 17.02.2022. године а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**